

человѣцы по нѣкогаше збѣхтвали. Прѣлѣсть сѣя е обща у арапскаго народа, а най паче у Бухарскы дървишы, под' имянемъ пери, джинъ, и девъ, и д. т. п. Четницы нѣкой си Арапи дървиши толико сѣ прѣлѣстени въ тая пустовѣрія що то изгубвѣтъ свой животъ и сѣ трудѣтъ днь и ноцъ съ постъ и чьтенія на нѣкаквы си убажтелны ушъ рѣчи за да усвоѣтъ нѣкой си отъ тѣя духове. Между нашія Българи нахождѣтъ ся многи мѣжѣ здрави и крѣпкы юнацы, кои отъ вышерѣчнаѣ причинѣ, ушъ че збѣхтвали тѣя духове ноцъ человѣцы, боѣтъ ся и несмѣѣтъ ноцѣмъ да идѣтъ на нѣкой си кладенецъ, или рѣкъ, а най паче въ гробища и развалины.

Той страхъ произхожда, понеже тѣя прости людѣ отъ младости сѣ напоени отъ таковыя баснословны приказки, коя до толко сѣ вѣлпили и впечатлили въ тѣхна въображенія, що то никой не може да имъ извади то прѣдразѣдіе изъ главѣ. Само ученіе и доброе възпитаніе ще да успѣе да истрѣбы и изчисти сѣя глупости.

За Самодивы, кто нарачѣтъ и Юды, приказвѣтъ ся много приказки, че играли ноцъ по полѣны, че гы виждали людѣ и д. т. п. Самодива сѣ пѣе и въ многы българскы народны пѣсны, прѣдставя сѣ тѣя кѣто защитителка и прѣдстателка на юнацы въ най отчаяна и опасна обстоятелства, то исто сѣ вижда и въ сѣрбскы народны пѣсны за Вилѣ.

Отъ вышейзложенія за Змѣюве, Змѣйцы, и Самодивы види сѣ ясно колико сродство има българское баснословіе съ еллинское, кои сѣ вѣрвали также под' имянемъ нимфы (невѣсты) разны духове обитаеще въ горы, потоцы, рѣкы, кладенцы и проч. Вѣрвали сѣ гы за добротворны и злотворны, отдавали сѣ имъ най сѣвършенѣѣ красотѣ, приписвѣтъ имъ и рачителства съ человѣцы, какъ то исто и нѣкой си отъ простаго нашего народа днесъ вѣрвѣтъ. Отъ сѣя, кажѣ, и отъ Хароновъ спомянъ, що выше цо-